

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/28/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120276036
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120276036.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu Mgr. Andreja Kekelyho a členov JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Martiny Mochnáčovej, v spore žalobcu: Myrent s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 51 489 546, zastúpeného obchodnou spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 450,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/44/2020-87 zo dňa 21. septembra 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 7C/44/2020-87 zo dňa 21. septembra 2020 potvrdzuje.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 450,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 450,- eur od 05.02.2020 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní po právoplatnosti rozsudku (prvá veta výrokovej časti). Zároveň žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (druhá veta výrokovej časti).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 450,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 450,- eur od 05.02.2020 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.11.2019 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle poškodeného C. T.. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 36/2019 zo dňa 15.11.2019, na základe ktorej žalobca prenajal poškodenému náhradné motorové vozidlo. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil poškodenému faktúru č. 0352019 zo dňa 28.11.2019, splatnú dňa 28.11.2019, na sumu 618,- eur. Uvedená suma bola fakturovaná za obdobie od 15.11.2019 do 28.11.2019, t. j. 14 dní, pričom výška denného nájmného predstavovala 42,- eur. V sume 618,- eur bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- eur. Poškodený zároveň dňa 28.11.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 618,- eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 28.11.2019. Z oznámenia o zaslaní poistného plnenia zo dňa 21.01.2020 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 20.01.2020 došlo k skončeniu prešetrovania a

následnému vybaveniu poisťnej udalosti. Dňa 24.1.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poisťné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 168,- eur. Krátenie poisťného plnenia bolo odôvodnené vlastným určením doby prenájmu v trvaní 4 dni a tiež neoprávnene znížené o poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie vozidla, a to napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Náklady vo výške 618,- eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedení doby vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatnil aj nárok zaplatať úrokov z omeškania. Dňa 20.01.2020 bolo skončené prešetrovanie poisťnej udalosti. So zvyškom poisťného plnenia je žalovaný v omeškaní od 05.02.2020, nakoľko je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie. Žalobca tak považoval takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Žalovaný nárok vo výške 618,- eur spočíva v rozdieli sumy uvedenej na faktúre č. 0352019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poisťného plnenia vo výške 168,- eur.

3. Žalovaný na svoju obranu k žalobe uviedol, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadom uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neexistuje vo svojom účtovníctve. Žalobca v podanej žalobe neuviedol, o aké zákonné ustanovenia opiera svoj nárok a nijakým spôsobom nepreukázal pasívnu vecnú legitimitáciu žalovanej sporovej strany, ako ani aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“). K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení pohľadávky. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatať odplatu za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Svoje výhrady smeroval žalovaný aj voči zmluve o nájme uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným, z ktorej nie je zrejmé, kto a kedy ručne dopísal do predmetnej zmluvy dobu skončenia nájmu, pričom k realizácii uvedenej došlo zjavne až po jej podpise. Žalobca k zmluve o nájme predložil protokol o prenájme náhradného vozidla, z ktorého nie je zrejmé, na akom mieste došlo či už k prevzatiu náhradného vozidla poškodeným od žalobcu alebo následnému odovzdaniu náhradného vozidla poškodeným žalobcovi. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať, keď čestné prehlásenie poškodeného považoval žalovaný za účelové. Oznámením o poisťnom plnení žalovaný informoval žalobcu o tom, z akých dôvodov a za aké obdobie mu poskytuje poisťné plnenie a žalobca nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššieho plnenia.

4. Súd prvej inštancie citujúc ust. § 427 ods. 1 a 2, § 428, § 442 ods. 1 a 3, § 443 a § 524 ods. 1 a 2 OZ, ust. § 1 ods. 1, § 2 písm. d), f) a g), § 4 ods. 1, 2 a 4 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov uviedol, že v konaní bolo nesporné, že dňa 15.11.2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Opel Corsa, EVČ: ZA 504 FY, spôsobenej poškodenému C. T. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla značky Škoda Fabia, EVČ: BL 077 XO, poisťného v poisťovni žalovaného. Ďalej súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k zisteniam, že dňa 15.11.2019 uzavrel žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca zmluvu o nájme č. 36/2019, ktorej predmetom bol nájom osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Jetta EVČ: MI 418 EF na dobu od 15.11.2019 do

28.11.2019 s dojednaným denným zmluvným nájomným vo výške 42,- eur a poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- eur. Z protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 36/2019 vyplynulo, že náhradné vozidlo bolo žalobcom odovzdané a poškodeným prevzaté dňa 15.11.2019 a poškodeným odovzdané a žalobcom prevzaté dňa 28.11.2019. Dňa 28.11.2019 vystavil žalobca faktúru č. 0352019, ktorou so splatnosťou dňa 28.11.2019 fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 36/2019 za obdobie od 15.11.2019 do 28.11.2019, t. j. za 14 dní, sumu 588,- eur a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- eur, teda spolu na úhradu sumu 618,- eur. Dňa 28.11.2019 uzavreli žalobca ako postupník a poškodený ako postupca zmluvu o postúpení pohľadávky, na základe ktorej postupca postúpil svoju peňažnú pohľadávku vo výške 618,- eur voči žalovanému podľa ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. za užívanie náhradného motorového vozidla za odplatu 618,- eur. Zároveň podľa bodu 5 sa zmluvné strany dohodli na vzájomnom započítaní záväzkov (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo vyúčtovaného faktúrou č. 0352019). Dňa 28.11.2019 poškodený podpísal čestné prehlásenie, podľa ktorého mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo zn. Volkswagen Jetta EVČ: M 1418 EF od 15.11.2019 do 28.11.2019, t.j. v trvaní 14 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti č. 9568020275 zo dňa 15.11.2019 v autoservise, do doručenia oznámenia o totálnej škode poisťovňou. Zároveň poškodený prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Listom zo dňa 28.11.2019 poškodený oznámil žalovanému, že dňa 28.11.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie (náhradu škody) vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9568020273 zo dňa 15.11.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla vo výške 618,- eur spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu, čím jeho pohľadávka prešla na žalobcu a týmto listom tak zároveň žalovaného požiadal o jej plnenie na ďalej špecifikovaný bankový účet. Listom zo dňa 28.11.2019 žalobca s odkazom na uzavretú zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.11.2019 medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom požiadal žalovaného v zmysle ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. o úhradu žalovanej pohľadávky v sume 618,- eur na špecifikovaný bankový účet. Žalovaný v oznámení o poistnom plnení zo dňa 22.1.2020 oznámil žalobcovi, že dňa 20.01.2020 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého predložil výpočet výšky plnenia a poistné plnenie s odkazom na ust. §797 ods. 3 OZ a poukazuje na účet žalobcu sumu 168,- eur. Vo vyjadrení likvidátora k osobitostiam likvidácie, ktoré tvorilo súčasť oznámenia, bolo uvedené, že vzhľadom na rozsah poškodenia (neekonomická oprava - totálna škoda) bolo účelné zapožičanie náhradného vozidla od 15.11.2019 do vyjadrenia o totálnej škode na zápise o poškodení motorového vozidla dňa 18.11.2019, t.j. za dobu 4 dní. S poukazom na uvedené priznal žalovaný žalobcovi plnenie v sume 168,- eur a vo zvyšnej časti 450,- eur považoval vyúčtovanie za neprimerané náklady na náhradné vozidlo.

5. Súd prvej inštancie kvalifikoval žalobou uplatnený nárok žalobcu ako nárok vyplývajúci z práva poškodeného podľa ust. § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. uplatniť nárok na náhradu škody vzniknutej mu v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla priamo proti poisťovateľovi, ktorý nárok na žalobcu mal prejsť z poškodeného postúpením podľa ust. § 524 OZ. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu mal súd prvej inštancie preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 28.11.2019, z ktorej vyplýva postúpenie pohľadávky poškodeného vo výške 618,- eur voči žalovanému, ktoré je odplatné za odplatu vo výške 618,- eur a ktorá zodpovedá faktúre č. 0352019. Zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený ako postupca postúpil žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou a to z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia, ktorého súčasťou bol nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla. V zmluve o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo sa navzájom započítavajú. V danom prípade išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie. Zmluvou o postúpení pohľadávky môže byť postúpená i podmienčne existujúca budúca pohľadávka, a to na náhradu škody, taktiež práva, pričom najčastejšie ide o právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky. Povaha pohľadávky ju umožňuje postúpiť. K zániku záväzku tak došlo započítaním na podklade dohody uzatvorenej medzi žalobcom a poškodeným a v dôsledku uzatvorenia započítania vzájomných pohľadávok sa poškodený dostal do rovnakej situácie, ako keby svoj dlh zaplatil, keďže účinky započítania sú rovnaké ako v prípade plnenia. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom na jej uplatnenie. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa ust. 427 ods. 2 OZ, ktorými sú vznik škody a príčinná súvislosť medzi osobitnou

povahou prevádzky motorového vozidla a spôsobenou škodou. Dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal ujmu, ktorá spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za požičanie motorového vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poisťnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Žalobca v konaní preukázal, že v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou poškodený užíval prenajaté motorové vozidlo od 15.11.2019 do 28.11.2019, kedy vrátil prenajaté vozidlo po doručení oznámenia o totálnej škode a za uvedené časové obdobie zaplatil ako nájomca prenajíateľovi sumu 618,- eur z titulu dojednaného nájomného, vrátane poplatku za pristavenie motorového vozidla, ktorý poplatok tak tvorí súčasť skutočnej škody. Náklady na prenájom náhradného vozidla v prípade totálnej škody je nevyhnutné považovať za nutne a účelne vynaložené až do samotnej doby vyplatenia poisťného plnenia, keďže v konečnom dôsledku poškodený aj napriek oznámeniu o totálnej škode až do poskytnutia poisťného plnenia je naďalej obmedzený vo výkone svojho vlastníckeho práva bez vlastného zavinenia, pričom nemá k dispozícii ani svoje opravené vozidlo a ani poisťné plnenie zaň. Žalovaný navyše ani nepreukázal kedy oznámil poškodenému, že v danej veci ide o totálnu škodu. V oznámení o poisťnom plnení zo dňa 22.01.2020 uviedol, že ukončil šetrenie poisťnej udalosti dňa 20.1.2020, v ktorej poukázal na totálnu škodu a zápis o poškodení vozidla dňa 18.11.2019. Kedy poskytol plnenie za poškodenie vozidla nepreukázal. Súd považoval náklady vynaložené poškodeným za účelné a opodstatnené do doby, kedy podľa tvrdenia poškodeného vrátil prenajaté vozidlo po doručení oznámenia o totálnej škode, t. j. dňa 28.11.2019. Žalovaný nespochybnil, že poškodený v príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo, namietal dôvodnosť uplatneného nároku a bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a ich preukázať, čo však v spore neučinil. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu v uplatnenej istiny vo výške 450,- eur vyhovel.

6. Citujúc ďalej ust. § 517 ods. 1 a 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj žalobou uplatnený nárok na úrok z omeškania, a to odo dňa uplynutia 15 dní po skončení prešetrenia potrebného na zistenie povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., ktoré bolo ukončené dňa 20.01.2020. Žalobcovi neboli riadne a náležite vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poisťné plnenie [§ 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z.] o sumu 450,- eur, v dôsledku čoho sa žalovaný s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. od 05.02.2020 dostal s plnením do omeškania.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, pričom priznal žalobcovi vzhľadom na jeho plný úspech v spore proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorým sa domáhal jeho zmeny, a to tak, že odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

9. Žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP]. Žalovaný konkrétne namietal, že napadnutý rozsudok je nesprávny, nezákonný a navyše arbitrárny. Súd prvej inštancie rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Zároveň sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal s jeho námietkou o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto súdnom spore. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Je teda zrejmé, že poškodený, a nie žalovaný predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Poškodený preto nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Jej uzatvorením nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, keďže túto pohľadávku pred cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu pohľadávka nevznikla. Uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu spornej pohľadávky v rozpore s ust. § 524 OZ. V zmysle zmluvy o postúpení pohľadávky totiž prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu (neexistujúcej) pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Záverom žalovaný zhrnul, že ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto postúpiť na žalobcu a tomu následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Predmetné postúpenie (neexistujúcej) pohľadávky je tak absolútne neplatné v zmysle ust. § 39 OZ. Odvolateľ nesúhlasil ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie týkajúcim sa priznaného nároku na úrok z omeškania. Podľa názoru odvolateľa povinnosť

zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody, a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá bola uložená právoplatným rozhodnutím, zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR spis. zn. 3Cdo 145/207 zo dňa 22.11.2018. Peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v ust. § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z. z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Konštatoval, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mohli akokoľvek spochybniť správnosť skutkových zistení a právnych záverov súdu prvej inštancie. Odvolanie je len prejavom nesúhlasu žalovaného s rozsudkom, jeho postoj však nemá vecné ani právne opodstatnenie. K údajnej ústavnej nekonformnosti napadnutého rozsudku uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Podľa žalobcu nie je možné dôvodne vytýkať súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Možno teda jednoznačne konštatovať, že nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a právnym posúdením súdu prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Nosnú námietku nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie žalobca považoval pre argumentáciu žalovaného za zmaťočnú a zavádzajúcu. Uviedol, že v záujme predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok - na strane poškodeného povinnosti splniť mu nájomné za prenájom vozidla a na jeho strane (žalobcu) povinnosti zaplatiť poškodenému odplatu za postúpenú pohľadávku tak on a poškodený uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok. Teda k momentu uzavretia týchto dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu jeho pohľadávky z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky, ktorým momentom sa zároveň mení charakter pohľadávky na existujúcu v konkrétnej sume a výške. Tým je dosiahnutý účel inštitútu započítania, ktorým je dosiahnutie zániku vzájomných záväzkov bez toho, aby došlo k vzájomnému finančnému plneniu. Žalobca sa nestotožnil s názorom žalovaného o nemožnosti splnenia záväzku poškodeného započítaním, nakoľko v zmysle voľnej dispozície účastníkov zmluvných vzťahov bolo na poškodenom, že sa rozhodol svoj záväzok voči žalobcovi splniť takýmto spôsobom. Podotkol, že zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra i odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent plnenia. Ak na vznik aktívnej vecnej legitímácie žalovanému „chýba“ faktický presun finančných prostriedkov poškodeného do jeho dispozičnej sféry, toto on v celom rozsahu považuje za nelogické a rozporné so zákonom, ako i zásadami civilného práva. Argumentáciu žalovaného nemožno podľa žalobcu považovať za správnu, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a nie je súladná s ustálenou súdnou praxou súdov. V tejto súvislosti označil súdne rozhodnutia, v zmysle ktorých mali súdy v obdobných skutkových okolnostiach preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu ako aj existenciu škody (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline spis. zn. 9Co/300/2018 zo dňa 30.05.2019). Žalobca mal za to, že v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ pri zohľadnení povahy postúpenej pohľadávky, ktorá sa postúpením nemení a v spojení s úpravou vyplývajúcou z ust. § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. je žaloba skutkovo a právne dôvodná. Uvedené je v súlade s materiálnym výkladom zákona, ktorý má v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe prednosť pred striktno formálnym výkladom práva. Podľa žalobcu nemožno sa stotožniť ani s tvrdeniami o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu neexistencie, keďže išlo o budúcu a identifikovateľnú pohľadávku, ktorej postúpenie je možné. Pokiaľ ide o odvolací dôvod žalovaného v súvislosti s priznaným nárokom na zaplatenie úrokov, aj v tejto právnej otázke považoval žalobca rozhodnutie súdu prvej inštancie za správne. Žalobcovi neboli vysvetlené dôvody, pre ktoré žalovaný znížil poisťné plnenie, čím si žalovaný nesplnil svoje povinnosti v zmysle ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. V dôsledku nesplnenia uvedenej povinnosti bolo na mieste, ak súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 z. Z. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania podľa ust. § 517 ods. 2 OZ. Ukončenie prešetrovania poisťnej udalosti žalovaným v lehote stanovenej v ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. totiž nezbavuje žalovaného zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z.

po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. Ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6, teda sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje žalovaného povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by bol v rozpore so zmyslom a účelom zákona č. 381/2001 Z. z.. Na podporu svojich tvrdení žalovaný odkázal na názor vyslovený v rozhodnutiach Krajského súdu v Žiline spis. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019 a spis. zn. 8Co/24/2020 zo dňa 27.03.2020.

11. Žalovaný, ktorému bolo vyjadrenie žalobcu doručené prostredníctvom právneho zástupcu, procesne nereagoval.

12. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania odvolaciemu súdu predložené / doručené neboli.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom (§ 359 CSP), včas (§ 362 ods. 1 CSP) a proti rozhodnutiu, ktoré je možné napadnúť takýmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania postupom podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

14. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené, pričom sa stotožnil so zásadnými skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v jeho opravnom prostriedku, pričom sa v zmysle princípu neúplnej apelácie nezaoberal inými prípadnými pochybeniami súdu prvej inštancie. Odvolací súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

16. Žalovaný v rámci svojho opravného prostriedku len zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v konaní na súde prvej inštancie. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie tak, ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a odvolaciemu súdu opakovane predkladal svoje subjektívne právne závery, ku ktorým mal súd prvej inštancie v danom prípade dospieť.

17. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 03.03.2004). Do obsahu základného práva podľa ust. čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa ust. čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR spis. zn. II. ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a spis. zn. II. ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003). Odvolacie námietky žalovaného k spôsobu vyhodnotenia dokazovania súdom prvej inštancie z uvedených dôvodov odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe vyhovel, pričom ku svojím záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci súd prvej inštancie svoje rozhodnutie veľmi podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv

o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, odvolací súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR spis. zn. IV. ÚS 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

18. Za nedôvodné považoval odvolací súd námietky žalovaného o arbitrárnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku.

19. Intenzitu zásahu spôsobilú privodiť porušenie ústavných / základných práv dosahuje len odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré neuvádza žiadnu argumentáciu, prípadne také, ktorého dôvody sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, alebo ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (rozhodnutia Ústavného súdu SR spis. zn. I. ÚS 344/10, spis. zn. III. ÚS 305/08).

20. Z dikcie ust. § 220 CSP vyplýva, že v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sa súd prvej inštancie v prejednávanej právnej veci dostatočným spôsobom riadil ust. § 220 CSP, keď je z odôvodnenia napadnutého rozsudku zrejmé, čoho sa žalobca domáhal a aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, uviedol ktoré dôkazy boli vykonané a z ktorých pri svojom rozhodnutí vychádzal, poukázal na právnu úpravu, v zmysle ktorej vychádzal pri kreovaní právneho záveru o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, pričom rozhodol o celom uplatnenom nároku a odôvodnenie jeho rozhodnutia korešponduje s výrokovou časťou napadnutého rozsudku. V záverečných odsekoch odôvodnenia popísal svoj procesný postup pri rozhodovaní o trovách konania, ktorý korešponduje s výrokovou časťou napadnutého rozsudku.

22. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou žalovaného o absencii aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej veci z dôvodu, že žalobou uplatnený nárok vyplýval zo záväzku z neuhradenej faktúry, v rámci ktorej bol dlžníkom žalobcu poškodený. Predmetnom postúpenia bol v danom prípade nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorý vznikol poškodenému voči žalovanému ako poisťovní škodcu. Z ust. § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. je pritom zrejmé, že z poistenia zodpovednosti sa poškodenému uhrádzajú uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. V tejto súvislosti je potrebné vziať do úvahy aj ustálenú judikatúru všeobecných súdov, z ktorej vyplýva, že skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou, v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že navrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď. Skutočnou škodou je aj nájomné za prenajaté motorové vozidlo. V konaní bola preukázaná aj príčinná súvislosť, keď škodová udalosť, a to poisťňá udalosť skutočne spôsobila škodu, o náhradu ktorej v konaní išlo. Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť využívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného motorového vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla vyplatil. Právny nástupca poškodeného potom na základe platnej zmluvy o postúpení v konaní uplatňoval žalovaným (poisťovňou) nevyplatenú sumu, ktorá zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. právnenému predchodcovi žalobcu vznikli, ktoré by inak nenastali, ak by mohol používať svoje vlastné vozidlo. Stav, do ktorého sa dostal poškodený (právny predchodca žalobcu), zavinil klient žalovaného. Nepriaznivosť tohto stavu nemožno umocňovať u poškodeného neprimeraným zaťažovaním a požadovať o neho, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, resp. s krátkou dobou opravy. Rovnako nemožno od poškodeného

spravodlivo požadovať, aby počas opravy jeho poškodeného motorového vozidla zisťoval alternatívy iného charakteru, t. j. aby pri vylúčení možnosti používania svojho vlastného motorového vozidla, tento stav riešil napr. používaním hromadnej dopravy. Takýmto prístupom by bol totiž poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný. Už samotný stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je totiž pre poškodeného záťažový, ktorý ho výrazne obmedzuje. Poškodený je nemožnosťou používania svojho motorového vozidla paralyzovaný, a preto nie je možné spravodlivo v uplatňovaní nevyhnutných a účelných nákladov spojených so zaplatením ceny za nájom zapožičaného motorového vozidla, dožadovať sa ešte splnenia ďalších podmienok. Správnym je preto právny záver súdu prvej inštancie o aktívnej vecnej legitímácii žalobcu.

23. Odvolací súd je toho názoru, že zmluva o postúpení pohľadávok, uzatvorená medzi poškodeným a žalobcom dňa 28.11.2019, tvorí jeden celok upravujúci navzájom prepojené viaceré práva a povinnosti ich strán / subjektov. Nespochybnou vôľou poškodeného a žalobcu bolo dotknuté vzájomné práva a povinnosti upraviť v rámci jednej zmluvy, čo vôbec nie je v rozpore s tým, že bolo možné na ich usporiadanie použiť / uzavrieť viacero relatívne samostatných právnych úkonov.

24. Za relevantný je potrebné považovať argument žalobcu v jeho vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného, že v rámci zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k odplatnému postúpeniu pohľadávok so súčasným započítaním fakturovaného nájomného za užívanie náhradného vozidla s odplatou za postúpenie pohľadávok. Pri striktnom (až puristickom) prístupe k výkladu práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten mu ihneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze (doslova tie isté bankovky a mince) vrátil. Inými slovami, poškodený by položil na stôl peňažnú sumu celkovo 618,- eur a posunul ju k žalobcovi, ktorý by ju vzápätí posunul späť k poškodenému.

25. Odvolací súd vedome v danej spojitosti používa mierne ironický tón, pretože popísaný (odvolateľom minimálne naznačovaný) postup v kontraktčných procesoch odporuje bežnej realite každodenného života, pri ktorej tak fyzické, ako aj právnické osoby takmer permanentne vstupujú do desiatok rôznych právnych vzťahov. Určite sa pritom nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počinaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou.

26. Odvolací súd za nedôvodnú považuje odvolaciu argumentáciu žalovaného smerujúcu voči rozhodnutiu súdu o priznaní úrokov z omeškania žalobcovi.

27. Nemožno sa stotožniť s takým výkladom ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z., v zmysle ktorého by oznámením o poistnom plnení, v rámci ktorého poisťovňa krátila plnenie uplatnenej právny nástupcom poškodeného, žalovaný splnil podmienky v zmysle ust. § 11 ods. 6 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. a v zmysle ust. § 11 ods. 7 tohto zákona mu vzniklo omeškanie s plnením priznaným v rozsahu skráteného plnenia až dorúčením právoplatného rozhodnutia súdu. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v celom jeho rozsahu v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo poškodeného, príp. jeho právneho nástupcu (aktuálne žalobcu) popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 OZ. Ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa ust. § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. v spojení s ust. § 517 ods. 2 OZ. Výklad, v rámci ktorého by nebolo možné zo strany poškodeného, resp. jeho právneho nástupcu, v prípade uplatnenia si skráteného poistného plnenia priznať v prebiehajúcom sporovom konaní úroky z omeškania, by nezodpovedal zmyslu a účelu ustanovení zákona č. 381/2001 Z. z. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti, vrátane povinnosti znášať stav, kedy sa v prípade skráteného (a tým pádom neúplného) plnenia dostane do omeškania.

28. Nakoľko lehota na plnenie v zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. žalovanému uplynula najneskôr dňa 04.02.2020, počiatok jeho omeškania so zaplatením žalovanej istiny nastal dňa 05.02.2019, od ktorého dátumu žalobcovi vznikol zákonný nárok na úroky z omeškania. Keďže úroky z omeškania neboli dohodnuté, prislúchali žalobcovi úroky zákonné, v súlade s ust. § 517 ods. 2 OZ v spojení s ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., a to úroky z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania.

29. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, nakoľko odvolanie žalovaného v danom prípade nemalo opodstatnenie a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré prihliada z úradnej povinnosti, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v prvej vete výrokovvej časti (v merite veci) ako vecne správny potvrdil.

30. Ako vecne správny odvolací súd potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách konania na súde prvej inštancie (druhá veta výrokovvej časti), vo vzťahu ku ktorému odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu, a ktorý zároveň plne zodpovedá úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovaných.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalovanému, ktorý vo veci podaného odvolania úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným rozhodnutím súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods. 2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).